

28 Φεβρουαρίου, 1991.

[ΚΟΥΡΠΗΣ, ΝΙΚΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στές]

ABDEBRAUF BEN ABDALLAH GANI,

Αιτητής,

v.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,

Καθ'ης η αίτηση.

(Ποινική Έφεση Αρ. 5320).

5 Ο περί Ποινικής Δικονομίας Νόμος, Κεφ. 155, άρθρο 134 -- Αίτηση για παράταση χρόνου για καταχώρηση Έφεσης εναντίον της ποινής φυλάκισης πέντε χρόνων που επέβαλε το Κακούργιοδικείο για παράβαση των άρθρων 371 και 20 του Ποινικού Κώδικα -- Θέμα διακριτικής εξουσίας του Ανωτάτου Δικαστηρίου -- Κριτήρια που εφαρμόζονται.

10 Την 21ην Φεβρουαρίου 1991 ο αιτητής που ήταν αλλοδαπός καταχώρησε αίτηση για παράταση χρόνου για να καταχωρήσει έφεση εναντίον της ποινής. Ο κύριος λόγος πάνω στον οποίο εστηρίζεται η αίτηση ήταν ότι ο αιτητής που καταχώρησε εμπρόθεσμα έφεση εναντίον της καταδίκης του χωρίς νομική συμβουλή είχε την εντύπωση ότι το Εφετείο θα εξέταζε και το θέμα της ποινής.

15 Το Ανώτατο Δικαστήριο επέτρεψε την αίτηση και τόνισε ότι με βάση το άρθρο 134 του Περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου, Κεφ. 155 τα σχετικά όρια για καταχώρηση έφεσης πρέπει να τηρούνται αυστηρά και ότι μόνο σε πολύ εξαιρετικές περιπτώσεις αν το Δικαστήριο ικανοποιηθεί από τον αιτητή ότι υπάρχει πραγματικά εύλογη αιτία, η παράταση χρόνου μπορεί να επιτραπεί. Στην παρούσα υπόθεση τα σχετικά περιστατικά δείχνουν ότι υπάρχει τέτοια αιτία και το Ανώτατο Δικαστήριο μέσα στα πλαίσια της διακριτικής του εξουσίας επιτρέπει την αίτηση και αποφασίζει να παραχωρήσει παράταση χρόνου δέκα ημερών για την καταχώρηση της έφεσης εναντίον της απόφασης του Κακούργιοδικείου Λάρνακας αναφορικά με την ποινή.

25

Η αίτηση επιτρέπεται.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Paradopoulos v Police (1982) 2 CLR 217;

*Άφοι Λαμπριανίδη ν Συμβουλίου Βελτιώσεως Γερίου (1989) 2
Α.Α.Δ. 390.*

Αίτηση.

Αίτηση για παράταση χρόνου προς το σκοπό καταχώ- 5
ρησης έφεσης όσον αφορά την ποινή από απόφαση του
Κακουργιοδικείου Λάρνακας.

Γ. Παπαντωνίου, για τον αιτητή.

*Α.Μ. Αγγελίδης, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρα-
τίας, για την καθ' ης η αίτηση.*

ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ. ανέγνωσε την απόφαση του Δικαστη- 10
ρίου. Με την αίτηση αυτή ο αιτητής επιδιώκει παράταση
χρόνου προς το σκοπό καταχώρησης έφεσης όσον αφορά
την ποινή από απόφαση του Κακουργιοδικείου Λάρνακας
με ημερομηνία 18 Ιουνίου 1990, με την οποία καταδικά-
στηκε σε φυλάκιση πέντε ετών για το αδίκημα της συνωμο- 15
σίας προς διάπραξη κακουργήματος κατά παράβαση του
άρθρου 371 και 20 του Ποινικού Κώδικα.

Σύμφωνα με την ένορκο δήλωση του δικηγόρου του αι- 20
τητή Γιώργου Παπαντωνίου, η οποία υποστηρίζει την αί-
τηση, ο αιτητής στις 21 Ιουνίου 1990 καταχώρησε την Ποι-
νική Έφεση 5320 η οποία στρεφόταν αποκλειστικά
εναντίον της καταδίκης. Την 21 Φεβρουαρίου 1991 ο αι-
τητής καταχώρησε την παρούσα αίτηση και ο κύριος
λόγος που υποστηρίζει την αίτηση ο δικηγόρος του αιτητή 25
που υπέβαλε για παράταση της προθεσμίας, είναι ότι όταν
ο αιτητής, που είναι αλλοδαπός, καταχώρησε έφεση ενα-
ντίον της καταδίκης χωρίς νομική συμβουλή είχε την εντύ-
πωση ότι το Εφετείο θα εξέταζε και το θέμα της ποινής.

Στις 6 Φεβρουαρίου 1991 ο αιτητής έδωσε οδηγίες στο 30
κ. Παπαντωνίου να τον υπερασπίσει, ο οποίος μετά από
μελέτη της υπόθεσης, που συμπλήρωσε σε διάστημα 15
ημερών, τον συμβούλευσε όπως καταχωρήσει και έφεση
εναντίον της ποινής.

Ο δικηγόρος της Δημοκρατίας επέσυρε την προσοχή του Δικαστηρίου σε ορισμένες αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου που διέπουν την παράταση χρόνου και ουσιαστικά άφησε το θέμα στη κρίση του Δικαστηρίου.

5 Η αρχή η οποία προκύπτει από τη νομολογία που ερμηνεύει το άρθρο 134 του περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου, Κεφ. 155 είναι ότι τα σχετικά όρια εντός των οποίων πρέπει να καταχωρείται η έφεση πρέπει να τηρούνται αυστηρά και ότι σε πολύ εξαιρετικές περιπτώσεις, και μόνο αν
10 το Δικαστήριο ικανοποιηθεί από τον αιτητή ότι πραγματικά υπάρχει εύλογη αιτία, μπορεί να επιτρέψει την παράταση χρόνου, (Βλέπε, *inter alia* , *Papadopoulos v. Police* (1982) 2 CLR 217 και *Α/φοί Λαμπριανίδη v. Συμβουλίου Βελτιώσεως Γερίου*, (1989) 2 Α.Α.Δ. 390).

15 Από τα περιστατικά που έχουμε ενώπιό μας και ασκώντας τη σχετική διακριτική μας εξουσία, είμεθα της γνώμης ότι πρέπει να επιτρέψουμε την παράταση χρόνου για καταχώρηση έφεσης έναντι της ποινής.

20 Έχομε επίσης υπόψη μας αποφάσεις σύμφωνα με τις οποίες κατηγορούμενοι που είχαν κάμει μόνοι τους έφεση κατά της καταδίκης τους σημειώνοντας στην ειδοποίηση, όπως και εδώ, ότι ο κατηγορούμενος ήταν αθώος χωρίς τη
25 συμβουλή δικηγόρου, το Εφετείο προχώρησε να θεωρήσει την έφεση κατά της καταδίκης σαν έφεση και κατά της ποινής. Άλλωστε το Εφετείο στην παρούσα περίπτωση θα ασχοληθεί εν πάση περιπτώσει με το ζήτημα της ποινής που επεβλήθη στην συγκατηγορούμένη του αιτητή που άσκησε εμπρόθεσμα έφεση κατά της ποινής.

30 Η αίτηση επιτρέπεται και η παράταση χρόνου για καταχώρηση έφεσης έναντι της απόφασης του Κακουργιοδικείου Λάρνακας ημερομηνίας 16 Ιουνίου 1990 όσον αφορά την ποινή δέον όπως καταχωρηθεί εντός δέκα ημερών από σήμερα.

Αίτηση επιτρέπεται.